

Hugo Wolf'un trajik yaşantısı

Wolf'un bütün hayatı sıkıntı içinde geçti yalnız müzik için yaşadı ve sonunda çıldırdı

Hugo Wolf'un dehâsı bir şimşek gibi aniden parlayıp ve sonra yine aniden karanlıklara gömülüp gitmiştir.

«Bir gün gelip beste yapamıyacak olursam o zaman kimse benimle uğraşmasın. Benim işim bitmiştir...» derdi Hugo Wolf.

Çocukluğundan beri en büyük amacı iyi bir besteci olmaktı. Ailesinin karşı gelişine ve çevresinin seçtiği meslek için uygun olmayışına rağmen Hugo Wolf inatla ve ısrarla idealinden şaşmadı. O nun yerinde bir başkası olsa, bu işden çoktan vaz geçer ve mağlûbiyeti kabullenirdi. İçindeki sanat aşkı ona kuvvet veriyordu.

1860 senesinde Yugoslavya da doğan sanatçıya daha beş yaşındayken babası tarafından musiki dünyası tanıtılmıştır.

Daha çok küçükken başladığı piyano ve keman derslerinde başarı sağlayan sanatçı çok geçmeden verildiği okulların hiç birinde bir başarı elde edemeyince, babası genç Wolf'un ısrarlarına da yanamıyarak Hugo'yu Viyana Konservatuarına gönderdi.

Genç sanatçı çok sevdiği bu okulda kendini ders programlarına ve eğitim metodlarına alıştıramadı. Daha çok gençken bile Hugo Wolf hür ve bağımsız çalışıp eser verme arzusu duyan bir insandı. Böylece iki sene süren konservatuar eğitimi de sona ermiş oldu. Söylen tilere bakılırsa genç Wolf müdüre gayet küstah bir lisanla hakaret sayılacak sözler söylemişti.

İşte bundan sonra Hugo Wolf için mahrumiyetlerle dolu bir süre başladı hayatında. Açlık, ve sefalet yaka sına yapışmıştı. Sık sık ev değiştirmek zorunda kalıyordu. Hugo'nun bu hayatını hiç de tasvib etmiyen ve aslında kendisi de muhtaç durumda olan babası ara sıra genç Wolf'a bir kaç paket yiyecek göndermekteydi. Bu arada Hugo Wolf kaabiliyetsiz ve derslere devam etmeleri sadece bir kapris olan genç Viyanalı hanımlara müzik dersleri vermek suretiyle aç kalmamaya çalışıyordu.

Hugo'nun Viyanaya gelişinden kısa bir müddet sonra R. Wagner Tanhauser Operasının açılış gecesi için Viyanaya gelmişti. Wagnerle bu kısa karşılaşma Hugo'nun sonraki senelerini izliyen ve sanat yaşantısını güçlendiren bir olay olmuştu. Wagner'e derin bir hayranlığı olan Hugo Wolf sonraları her gittiği yere Wagner'in bir büstünü de taşımaya âdet etmişti.

Bir keresinde Strauss Operetlerinden birinin provaları sırasında Strauss müziginden sıkılan genç ve taşkın sanatçı, «Bırakın bunu. Bakın size onun yerine Tristan'dan bir kısım çalalım» demiş ve tabii o gün işine nihayet verilmişti.

Gayet açık sözlü ve sözü nü sakınmayan bir insan olan H. Wolf, sevdiği insanı göklere çıkarır sevmediklerini en ağır sözlerle yerin dibine batırırdı. Tabii karakterinin bu yönü ona pahalya mal oldu. Çevresinde dosttan fazla düşman edindi.

Mahrumiyet ve sefalet için de geçen yıllar içinde Wolf bir çok eser bestelemeye muvaffak olmuştu. Bazen günlerce ekmek ve kahveden başka bir şey yemeden yaşamaya alışmıştı.

Babasının ölümünden evvel bastırmak istediği sonatlar basılmadı. Fakat baba Wolf'un ölümünden kısa bir süre sonra basılan ve eserlerinin toplandığı iki kitabın biri annesine ve diğeri de babasının hatırasına ithaf edilmişti.

1880 yılında Mayerling yakınlarında bir köye çekilen sanatçı 1888 yılına kadar bu güzel ve sâkin Avusturya köyünde en güzel eserlerini verdi. Günleri hareket ve müzikle dolu geçiyordu. Yakın arkadaşlarından Edmund Hellmer «Yaratıcı günlerinde» diyor, «Onun yanına yaklaşmak bile tehlikelidir.

1896 yılında yazdığı eserler artık oldukça başarı sağlamış ve meşhur olmuştu. Fakat sanatçı artık yorgunluk ve uykusuzluktan şikâyet etmeye başlamıştı. Geceleri kabuslu rüyalar gördüğünü söylüyordu. Viyana Operası Müdürü Gustav Mahlerle arala-

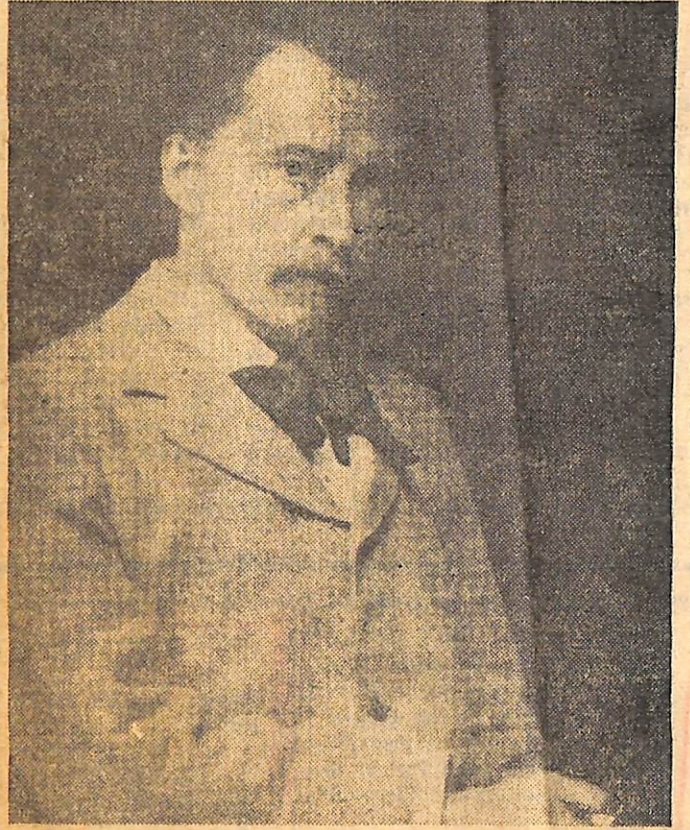
rında geçen bir olay sanatçının aslında bozulan sınırlarını daha da bozdu. Akli durumu son derece bozulan sanatçı 1897 de bir kliniğe yatırıldı.

1898 yılında klinikten çıktığı zaman artık iyileştiği sanılıyordu. Ama hemen akabinde intihara teşebbüs etti. Derhal Viyana Akliye Kliniğine yatırılan sanatçının has-

Çeviren:
NAZAN SEBER

talığı 1898 senesindeki ölümü ne kadar çoğalarak devam etti.

Wolf'un en tanınmış eserlerinden olan «Mikalanj için Sone'ler», Hugo Wolf'un sanat dehâsını aksettiren en dikkate değer parçaları ihtiva etmektedir.

HUGO WOLF — Sonunda unutulmaz bir isim bıraktı.